

เยาวชนสร้างสรรค์ ผ้าด้านสู่โลกศิลปะตะวันตก

ชของ “โครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย” นับได้ว่าแทบจะเป็นโครงการที่นักศึกษาด้านศิลปะทุกคนใฝ่ฝันถึง เพราะในค่ายนอกจากพวกเขาจะได้กระทบไหล่ใกล้ชิดกับเหล่าศิลปินแห่งชาติผู้เป็นต้นแบบแล้ว ผู้ได้รับการคัดเลือกในค่ายยังมีโอกาสได้เดินทางไปเก็บเกี่ยวประสบการณ์ด้านศิลปะถึงสหรัฐอเมริกาอีกด้วย โดยมีเหล่าศิลปินแห่งชาติทำหน้าที่โค๊ดพาเปิดโลกศิลปะซีกตะวันตกด้วยตัวเอง

หากแต่หนทางไขว่คว้าหาประสบการณ์ต่างแดนหาได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ เพราะต้องฝ่าด่านหินของคู่แข่งหัวกะทิด้านงานศิลป์จากทั่วสารทิศ และการตัดสินใจสุดโหดจากเหล่าศิลปินแห่งชาติ ศิลปินอาวุโส และผู้ทรงคุณวุฒิในวงการศิลปะ อาทิเช่น กมล ทัศนาญชลี, ประหยัด พงษ์ดำ, ถวัลย์ ดัชนี และนนทิวรรณ จันทนะพะลิน เป็นต้น

ในปีนี้อีกเช่นกัน สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับทิวทัศน์ส์ จัดโครงการ “ค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ประจำปี 2555 (Young Artists Talent 2012)” ขึ้น ณ บ้านดำนางแล จ.เชียงราย ระหว่างวันที่ 1-8 เม.ย.55 ที่ผ่านมา เพื่อคัดเลือกเยาวชนจำนวน 70 คน รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคนิคสร้างผลงานทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติกับศิลปินแห่งชาติ และคัดเลือกผลงานเด่นจากเยาวชนคนเก่งจำนวน 12 คน เดินทางไปต่อยอดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการชั้นสูง ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในเดือน พ.ค.-มิ.ย.55

สำหรับผลงานเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจากกว่า 300 ผลงานที่สมัครเข้าโครงการ และผลงานจากอีก 69 คนในรอบสุดท้าย ปรากฏว่าผู้คว้าเส้นชัยผ่านการคัดเลือกในระดับปริญญา

เสกสรรค์ ทুমมัย กับ “ชุดสำรับที่บ้านดำ” ที่เหมือนของจริง

ตรีของปีนี้ ได้แก่ ชลวณัฏ หะยีสะแม, ยามีลี๊ะหะยี จาก ม.สงขลานครินทร์ (มอ.ปัตตานี), ขฎาภรณ์ ไชทาทิ จาก มนเรศวร, สันติ สีตาราชา จาก ม.มหาสารคาม, กิรติ บุญไกร จาก ม.บัณฑิตพัฒนศิลป์, เพียงขวัญ คำหรุ่น, เสกสรรค์ ทুমมัย และทันยา ศิริวรรณ จาก ม.ศิลปากร ในระดับปริญญาโท ได้แก่ อัญชลี อารยะพงศ์พานิชย์, วิทยา หอทรัพย์, ธนิษฐา นันทาพจน์ และ ไตรรัตน์ ศรีบรินทร์ จาก ม.ศิลปากร

นอกจากนี้ ทางคณะกรรมการฯ ยังได้เพิ่มรางวัลพิเศษ คัดเลือกนักศึกษาเดินทางไปดูงานนิทรรศการ Documenta ณ เมือง Kassel ประเทศเยอรมนี อีก 2 รางวัล โดยผู้ได้รับการคัด

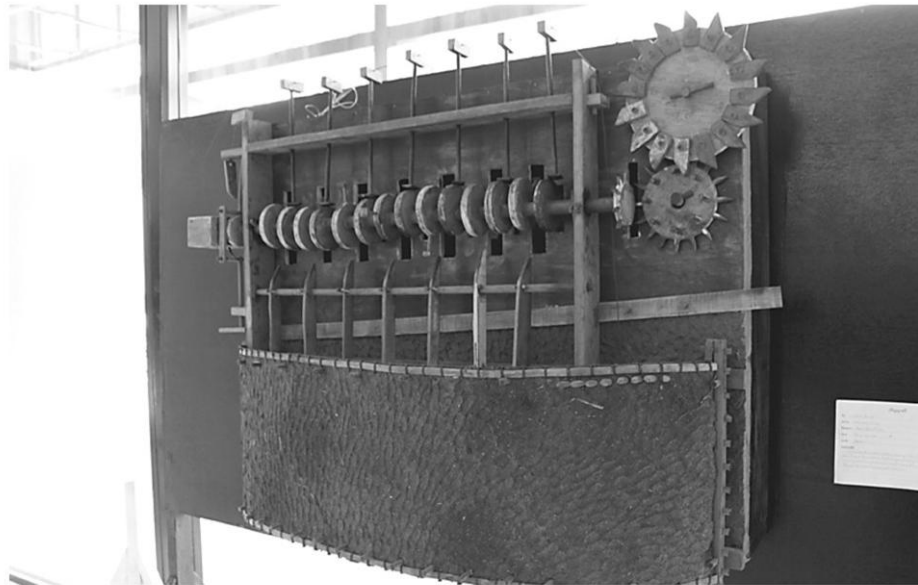
การเล่นไหมพรมที่ดูยุ่งเหยิงของเจ้าเหมียว โดยเพียงขวัญ คำหรุ่น

เลือก ได้แก่ อัญชลี คุณะวัฒนกุล และวราวัจน์ พิมพิสัย จาก ม.ศิลปากร

ถวัลย์ ดัชนี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ หนึ่งในคณะกรรมการตัดสินผลงาน เผยถึงเกณฑ์การตัดสินว่า แม้ไม่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของรูปแบบการสร้างผลงานตายตัว แต่ผลงานที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องเป็นผลงานที่แสดงออกถึงความมีจิตสาธารณะ ที่สามารถแสดงออกถึงการมีสันติภาพ ให้มนุษย์ในชาติที่รับชมผลงานสามารถสัมผัสได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องมาก่อนความสวยงามและเทคนิคชั้นเลิศ

“อย่างไรก็ดี เด็กๆ ที่ได้รับการคัดเลือกในครั้งนี้ พวกเขามีความแกร่งและสามารถยืดหยุ่นในตัวเองได้อยู่แล้ว การที่พวกเขาได้มีโอกาสไปดูงานยังต่างประเทศ พวกเขาจะได้ไปเห็นงานศิลปะทางฝั่งตะวันตก เป็นการปรับโลกทัศน์ให้เขาสามารถนำประสบการณ์ที่ได้มาปรับใช้กับงานของตัวเองให้ร่วมสมัยขึ้นได้ เปรียบได้กับลูกศรที่กำลังดีดออกจากคันศรมุ่งตรงไปยังเป้าหมาย”

ทางเยาวชนคนเก่งที่ได้รับการคัดเลือก เพียงขวัญ คำหรุ่น นักศึกษาชั้นปีที่ 5 จาก ม.ศิลปากร เจ้าของผลงาน “เมี้ยวววว!” เล่าว่า ผลงานชิ้น

“วิถีชนบทในสังคมปัจจุบัน” สะท้อนบริบทเมืองและชนบท โดย สันติ สีดาราช

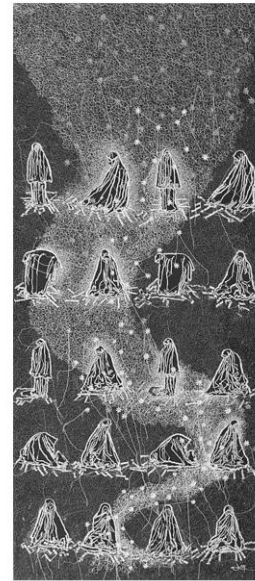

ใบหน้าของหญิงสาวที่เต็มไปด้วยความสูญเสียของซัลวานี ทะยี่สะแม

นี่เป็นการเปรียบเทียบมุมมองความคิดของคนกับสัตว์ที่มีต่อไหมพรม โดยคนทั่วไปอาจมองว่าไหมพรมเป็นสัญลักษณ์ของความยุ่งเหยิงและปมปัญหา ทำให้ไหมพรมกลายเป็นสัญลักษณ์ของ

“บาดแผลในใจ” หยั่งลึกบาดแผลในใจมนุษย์ โดย กิรติ บุญไกร

ถ่ายทอด “จิตวิญญาณแห่งความศรัทธา” ด้วยเทคนิคสุดประณีต ของ ยามี่ลิ๊ะ ทะยี่

ความทุกข์ไป ต่างจากเจ้าแมวเหมียวที่เลี้ยงไว้ กลับมองไหมพรมเป็นเพียงของเล่นที่ให้ความสนุกสนานสนทนากับมันได้ ด้วยความอิสระจากการเล่นที่แม้จะดูยุ่งเหยิงไปบ้าง

“การสร้างผลงานชิ้นนี้จึงได้นำเทคนิคซิลค์สก्रीนลงมาใช้ในงานผ้า พร้อมทั้งนำมารีดเป็นเส้นๆ และเรียงร้อยให้ยุ่งเหยิงราวกับแมวเหมียวกับเล่นอยู่กับเส้นไหมพรมราวกับมีชีวิต รวมทั้งผลงานชิ้นนี้เองยังมีความพิเศษตรงที่สามารถปรับเปลี่ยนการจัดวางให้เข้ากับแต่ละสถานที่ไม่เหมือนกันได้ด้วย”

ชวลวณี ทะยี่สะแม นักศึกษาชั้นปีที่ 4

จาก ม.สงขลานครินทร์ (มอ.ปัตตานี) เจ้าของผลงาน “การรอคอยของหญิงม่าย” บอกว่า ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดมาจากผลกระทบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้หยิบยกเอาเรื่องจริงของเหล่าหญิงผู้สูญเสียผู้นำครอบครัว พ่อของลูก แต่ก็ยังต้องอดทนใช้ชีวิตอยู่ต่อด้วยจิตใจที่เข้มแข็งเป็นอย่างมาก จึงได้หยิบยกผ้ามาใช้เทคนิคปะติดและตัดเย็บใบหน้าคน ที่สื่อถึงใบหน้าการรอคอยของหญิงสาวเหล่านี้ของผ้าแต่ละชิ้น โดยผ้าแต่ละชิ้นยังเป็นผ้าใช้จริงที่นำมาจากอดีตผู้นำครอบครัวของหญิงสาวเหล่านี้ด้วย

“จุดเด่นของผลงานชิ้นนี้เป็นการปักเย็บที่แสดงถึงสีหน้าที่เกิดขึ้นจริงของหญิงสาวแต่ละคน บางคนขณะเก็บภาพมาใช้เป็นต้นแบบถึงกับหลั่งน้ำตาออกมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันสะท้อนถึงความสูญเสียที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน”

ด้านศิลปินหนึ่งเดียวที่กล้านำอาหารมาสร้าง

สร้างสรรค์ผลงาน **เสกสรรค์ ทุมมัย นักศึกษา**

ชั้นปีที่ 5 จาก ม.ศิลปากร เจ้าของผลงาน

“ชุดล้ารับที่บ้านดำ” เล่าว่า แนวคิดของเขาใน

การสร้างผลงานชิ้นนี้มาจากความคิดที่ว่า คนส่วนใหญ่มักตัดสินคนจากรูปลักษณ์ที่ได้เห็น ทำให้คนในสังคมส่วนใหญ่มักเลือกที่จะปิดบังตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง เช่นเดียวกับลูกซุบ ที่เป็นอาหารชนิดเดียวที่ไม่มีรูปลักษณ์เป็นของตัวเอง ได้แต่อาศัยรูปลักษณ์ของสิ่งต่างๆ เพื่ออำพรางสิ่งที่มันเป็นอยู่ ผลงานที่สื่อออกมาเลยเป็นรูปแบบของอาหารหวานในคราบของอาหารคาว ที่เหมือนเป็นการเสียดสีสังคมเราที่ไม่สามารถตัดสินสิ่งต่างๆ ได้จากแค่รูปลักษณ์ภายนอก นอกจากนี้ การเลือกที่จะนำอาหารมาสร้างเป็นผลงาน เพราะเห็นว่าศิลปะจากอาหารเป็นสิ่งที่ผูกพันกับคนไทยเรามาช้านาน แต่กลับยังไม่มีใครสนใจทำอย่างจริงจัง.